

CASTING LEAR

IDEA I TEXT ANDREA JIMÉNEZ

DIRECCIÓ ANDREA JIMÉNEZ I ÚRSULA MARTÍNEZ

13/11 — 01/12/24

MONTJUÏC. ESPAI LLIURE



El lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE LA CREADORA — 5

ENTREVISTA: ANDREA JIMÉNEZ — 6

LA CRÍTICA HA DIT... — 8

ELS LEARS DE *CASTING LEAR* — 9

GIRA — 10

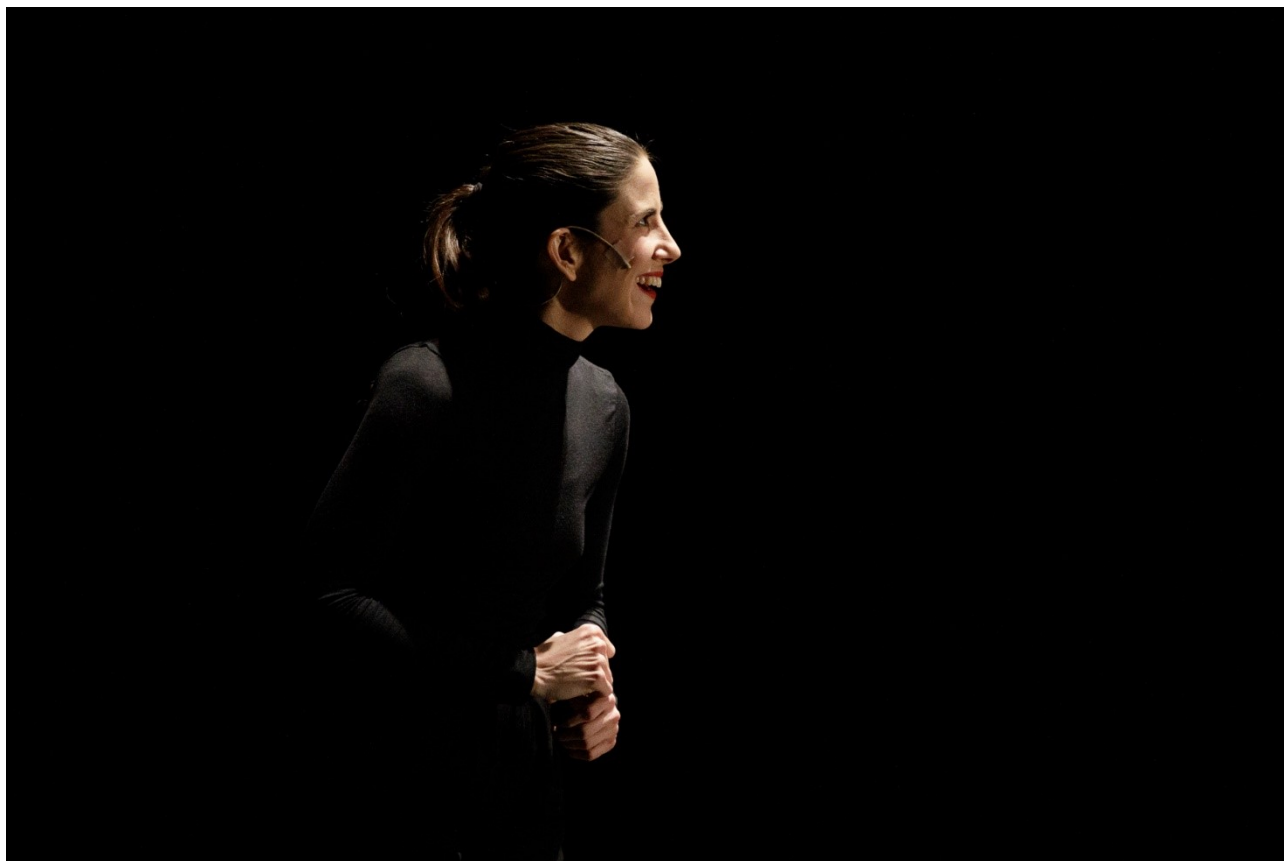
BIOGRAFIES — 11

FITXA ARTÍSTICA — 14

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 15

SALA DE PREMSA — 16

Arriba del Teatro de La Abadía un èxit extraordinari: una peça d'autoficció d'Andrea Jiménez a partir del Lear de Shakespeare, improvisada cada nit amb un actor diferent. Paternitat, amor, escolta i perdó.



© Bárbara S. Palomero

SINOPSI

Andrea Jiménez investiga els encreuaments entre ficció i realitat, teatre i *performance* en aquesta irreverent adaptació d'*El rei Lear* de Shakespeare en la que dirigirà en directe a un actor diferent cada nit en el rol de Lear.

Jiménez obre un espai de trobada amb tota una generació d'actors i homes per reflexionar sobre la paternitat, l'amor i el perdó, en un exercici teatral tan valent com lúdic.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/casting-lear

EN PARAULES DE LA CREADORA

El meu pare és el Lear, però no ha entrat mai en un teatre. Jo soc la Cordèlia i soc directora de teatre. Com ella, buscaré el Lear, m'atreviré a mirar-me'l i intentaré perdonar-lo. I ho faré des d'un escenari. Cada nit, un actor diferent serà Lear, serà el meu pare, serà un pare possible, un que sí que vulgui seure en un teatre i parlar.

Aquesta versió-simulacre d'*El rei Lear* aspira a ser una porta oberta a pensar com ens relacionem amb els nostres pares, els biològics però també els metafòrics, començant per William Shakespeare. És una autoficció a partir d'un clàssic o un clàssic autoficcionat, i tant de bo que no sigui cap de les dues coses. És una peça sobre l'origen, sobre com ens empaita tot allò que va passar abans nostre, encara que vulguem ignorar-ho. Sobre com ens construeixen els qui ens precedeixen. Sobre com inventar una vida que et pertanyi sense oblidar el passat. Sobre com imaginar altres finals possibles. És també una audició, o un assaig, allò que passa abans que passi tot, el lloc just abans que alguna cosa prengui la seva forma exacta. El moment exacte en què encara tot és possible.

Andrea Jiménez

ENTREVISTA A ANDREA JIMÉNEZ

Fragment de l'entrevista realitzada per José Antonio Alba, de la Revista Godot, per a *Compañías en La Abadía*.

Com neix aquesta proposta?

Feia molts anys que sabia que hi havia una semblança més que raonable entre la història d'*El rei Lear* i la història de la relació amb el meu pare. En la fase de trànsit de tancar la companyia Teatro En Vilo i “buscar la meua veu com a creadora en solitari” –entre cometes, perquè ja se sap que mai és en solitari –, vaig sentir que a mode de reseteig del llenguatge artístic havia d'abordar aquest tema. Primer, perquè tendeixo a triar els temes que més m'aterren. Aquesta acostuma a ser la meua guia: buscar on és la meua por, on és el que em deixa sense paraules. Segon, perquè tenia moltes ganes de preguntar-me sobre la meua relació amb l'origen, amb el meu propi pare i també amb els pares del teatre. A més, vaig rebre la trucada del Teatro de La Abadía. Juan Mayorga és un pare del teatre, William Shakespeare és un pare del teatre. Parlar del meu propi pare i parlar del teatre. Replantejar-me una mirada de com veig jo el teatre des d'aquesta nova res.

Quin significat té “pare” dins la producció?

En no haver tractat el tema del meu pare fins ara d'una forma clara, pot ser que tingui relació amb el fet que a Teatro En Vilo, juntament amb Noemí Rodríguez [codirectora], ens hem relacionat poc amb els pares del teatre. Les dues ens vam conèixer a l'escola de la pedagogia Lecoq, un pare del teatre gestual i contemporani, però els nostres principals referents durant molts anys van ser sobretot dones. Crec que té a veure amb una espècie de cerca de llibertat o de sentir que eren referents massa pesats i que podien aixafar-nos en comptes d'alliberar-nos. I és ara, en una fase de major maduresa artística, quan sento que puc començar a mirar a aquests pares que, vulguis o no, són aquí. Shakespeare el primer de tots, però també pensar el teatre des de Peter Brook, Grotowski... Els grans, els antics, són aquí i de

sobte estan parlant. Estic permetent-me parlar amb ells d'una forma més directa.

Aquí, la part que mana i que ordena ets tu. Deixem la figura masculina i la que s'empodera és la figura femenina.

Hi ha una reflexió entorn d'això: ja no soc la nena petita que sent el pes de l'autoritat perquè ara tinc una veu i aquesta veu aspira a no ser la d'una venjança, sinó tot el contrari. Una veu que, com ara ja no té por de ser aixafada, ara pot escoltar.

A escena hi ets tu, l'actor Juan Paños i cada nit hi haurà un altre actor que pujarà a escena.

Sabré qui ve, però només els he conegut a través d'una trucada molt breu. L'actor ve sense tenir cap guió, cap text i sense haver assajat res. Farà la funció gràcies a la meua direcció en directe –que succeirà a través d'una orellera en la qual l'actor rebrà indicacions de direcció– i gràcies al text –Juan Paños serà l'apuntador del guió en temps real–.

I això com s'assaja?

Això és una absoluta bogeria. Cada dia ve a l'assaig un home diferent. En general és un actor *amateur* al qual anem servint-li l'experiència. Hem anat entenent com trobar el ritme diferent amb cada actor, els temps... Sobretot, com gestar una experiència perquè l'actor pugui tenir un viatge emocional. Pot semblar que l'obra està deixada a l'atzar, però és tot el contrari. És un exercici de direcció en tota la seva essència, com plantar boies perquè un actor pugui fer un viatge des del plaer.

Al final sempre és la incertesa de què és el que pot succeir. Això també és el teatre..

Trobar aquest espai molt tancat, molt construït, d'enginyeria, per a poder arribar a la màxima llibertat. Aquesta és la meua aspiració obsessiva sempre. A Teatro En Vilo sempre

hem simulat la improvisació, simular un espai sense quarta paret en el qual l'obra succeeix en el present escènic. I jo he volgut portar-ho una miqueta més lluny, al fet que hi hagi un present escènic que sigui incontestable.

Aquí és on es troba el teatre clàssic amb l'autoficció. Com es porta a escena això?

Crec que estem tant en l'auge com en la crisi de l'autoficció. No crec que l'autoficció estigui en crisi. Crec que estan en crisi les seves formes i que estem buscant com continuar explicant des del jo, que ho portem fent des de fa segles. Per a mi, combinar-ho amb un clàssic –sobretot en aquest cas en el qual literalment jo sento que la història d'*El rei Lear* explica la meva història i que la història de la Cordèlia explica la meva història i que em genera crisi i preguntes molt personals– l'alquímia es produeix pràcticament sola.

LA CRÍTICA HA DIT...

“És com assistir a un acte de creació l'instant mateix en què es produeix. Un artista component un personatge davant dels nostres ulls i ensenyant allò que habitualment es queda a la sala d'assaig: dubtes, impulsos, intuïcions, revelacions fugaces. Només per això ja val la pena.”

Raquel Vidales, El País

“Allò que el teatre, com totes les arts escèniques, és un art irrepètible, pren un sentit nou en aquest muntatge. Casting Lear és un salt al buit a cada funció. Andrea Jiménez explora els límits de la dramaturgia i ens presenta una obra arriscada, provocadora, i en certa manera catàrtica, dirigida a sorprendre i fer-nos reflexionar.”

Diana Rivera Miguel, En platea

“Casting Lear és audaç, atrevida, ho arrisca tot a la mínima expressió, sotmet l'actor a la directora i la directora a la seva pròpia biografia desmuntant el concepte de teatre. (...) Es tracta d'una partida de tennis en què la pilota pica la xarxa, i vacil·la abans de saber per quina banda caurà. Match Point. És llavors que Andrea Jiménez guanya el set, guanya el partit. I guanya el teatre.”

Enrique Llamas, Publico.es

"No se la perdin, Casting Lear sorprèn i commou, és magnífica, brillant i captivadora."

Diego Doncel, ABC

ELS LEARS DE *CASTING LEAR*

Com son els actors que juguen a *Casting Lear*?

- Tenen a partir de 52 anys (han de ser un mínim de 16 anys més grans que Andrea Jiménez, 1987)
- No es coneixen amb Andrea Jiménez, l'únic contacte que han tingut és una breu trucada telefònica
- No poden haver vist l'espectacle anteriorment

Com és la proposta de joc?

- No tenen cap guió ni text prèviament a l'estrena, tampoc hauran assajat res
- Durant la funció, rebran instruccions a través d'una orellera
- Tindran un apuntador del guió en temps real, que serà l'actor Juan Paños

Alguns dels actors convidats que han interpretat a Lear en funcions anteriors:

- José Luis Alcobendas
- Ernesto Arias
- Miguel del Arco
- Jarek Bielksi
- Alfonso Delgado
- Adolfo Fernández
- Juan Fernández
- Daniel Freire
- Vicente León
- Andrés Lima
- Mariano Llorente
- Jesús Noguero
- Rafa Núñez
- Carlos Olalla
- Alberto San Juan
- Ángel Solo
- José Luis Torrijo

Alguns dels actors convidats que interpretaran Lear al Teatre Lliure:

- [David Bagés](#)
- [Manel Barceló](#)
- [Pepo Blasco](#)
- [Pep Cruz](#)
- [Eduard Farelo](#)
- [Pep Ferrer](#)
- [Francesc Garrido](#)
- [Josep Julien](#)
- [Jordi Martínez](#)
- [Marc Martínez](#)
- [Pep Molina](#)
- [Pep Munné](#)
- [Francesc Orella](#)
- [Albert Ribalta](#)
- [Pep Tosar](#)

GIRA

2024

- 11 – 28/04 Madrid (Teatro La Abadía) ESTRENA
- 4/10 Valladolid (Teatro Lava)
- 14/10 Soria (Teatro Palacio de la Audiencia)
- 17 – 20/10 Valencia (Rialto)
- 26/10 Carballo
- 31/10 Vitoria (Teatro Félix Petite)
- 6/11 Alacant (Teatro Arniches)
- **13/11 – 1/12 Barcelona (Teatre Lliure)**
- 01/12 San Sebastián de Lore Reyes

2024-2025

- 19/12 – 5/01 Madrid (Teatro La Abadía)



BIOGRAFIA

IDEA, TEXT, DIRECCIÓ I INTERPRETACIÓ

Andrea Jiménez

Ha creat i dirigit nombrosos espectacles de teatre per institucions com el Centro Dramático Nacional, el Teatro de la Abadía, el Teatre Nacional de Catalunya, el Centro Dramático Galego, o el Teatro Circo Price i el seu treball s'ha pogut veure en teatres i festivals nacionals (Teatros del Canal, Matadero, Conde Duque, Festival de Otoño, Festival de Olite, MIT de Ribadavia) i internacionals (Edinburgh Fringe Festival, BE Festival, London Mimetic Festival, Campania Teatro Festival, Teatro Libero di Palermo).

Llicenciada en Dret i postgraduada en Arts Escèniques per la London International School of Performing Arts, és fundadora de Teatro En Vilo, Premi Ojo Crítico de Teatro 2019. Ha rebut a més nombrosos premis al llarg de la seva trajectòria entre els quals destaquen el Premi del Jurat del Festival Presente Futuro de Palerm, Millor espectacle a la Feria Ibérica de Fundao i a la Muestra de Teatro de Cangas o el Premi a Millor Companyia al London Mimetic Festival. També ha estat becària en residència a la Real Academia de España a Roma, el Manoir de la Moissie o el Lavoir Moderne Parisien.

Jiménez investiga els encreuaments entre ficció i realitat, veritat i mentida, teatre i *performance*, des d'un diàleg actiu amb el seu entorn social i polític i les persones que el componen. Combinant irreverència, humor, recerca i una constant renovació del llenguatge escènic i estètic, el seu treball busca generar trobades improbables que ens ajudin a desentranyar el món en què vivim.

Entre els seus muntatges destaquen la direcció de *Mal de Coraçon*, amb text de Victoria Szpunberg, on explora la figura i actualitat de Santa Teresa de Jesús; *Hoy puede ser mi gran noche*, un fals biopic dels 90

que oscil·la entre la farsa i el *revival*; *Cómo hemos llegado hasta aquí*, un *talkshow* polític orquestrat per Nerea Pérez de las Heras; *Blast*, creada amb joves de la Generació Z al voltant de la pregunta “es pot canviar el món des d'un escenari?”; *ManUp*, un semi-documental en directe al voltant de la pregunta de la masculinitat; *Miss Mara*, un espectacle de circ i teatre sobre la trapezista espanyola del mateix nom, o *Generación Why*, un retrat irreverent de la generació millennial.

També té àmplia experiència en el desenvolupament de projectes comunitaris, com *Chiedete e vi sarà dato*, creat pel Campania Festival de Nàpols amb dones de l'Iran, Rússia, França i Itàlia; *Locos de amor*, una peça sobre la vivència de l'amor romàtic de 10 persones amb diagnòstic de malaltia mental greu gràcies a l'ajuda de l'Art For Change La Caixa; o *Escenario Chamberí*, un projecte amb espectadors dels teatres del barri madrileny de Chamberí.

A més, ha ofert tallers, xerrades i conferències en destacades institucions com la Sala Beckett, l'Instituto Cervantes, la AECID (Proyecto Dramatourgias), el Centro de Arte Dos de Mayo, el Círculo de Bellas Artes de Madrid, La Fundació La Caixa, la Fundació Coca-Cola o les Universitats de Northumbria, Oxford, Bolonya, Puna i Mumbai.



BIOGRAFIA

DIRECCIÓ

Úrsula Martínez

Va estudiar teatre a la Universitat de Lancaster. A la dècada dels 90, va començar a actuar en solitari en l'escena de clubs i cabarets de Londres, i ràpidament es va fer un nom a la indústria teatral. El 1998, amb el seu col·laborador Mark Whitelaw, va crear el seu primer espectacle teatral, *A Family Outing*, una obra autobiogràfica en la que ella y els seus pares eren els protagonistes, i que va rebre crítiques excel·lents a l'Edinburgh Fringe. Posteriorment, Martínez i Whitelaw van produir dos espectacles autobiogràfics més, que juntament amb *Family Outing*, van formar una trilogia titulada *Me, Me, Me!*, que es va presentar al Barbican B.I.T.E 2006. Entre les seves altres exposicions individuals es troben *My Stories*, *Your Emails*, co-comissionada per Barbican i IQUN, i *Free Admission*, co-comissionada per Southbank, Londres i Firece Festival, Birmingham. El 2017 va co-crear *Wild Bore*, una col·laboració internacional amb Adrienned Truscott (EE.UU.) i Zoe Coombs Marr (Austràlia), encarregada per Malthouse a Melbourne. El 2019, Martínez va crear *A Family Outing – 20 Years On*, una reinvençió del seu primer espectacle teatral, encarregada pel Festival de Perth (Austràlia), *SICK!* (Manchester) i Barbican que va ser interpretada per ella i la seva mare Milagros, de 84 anys, i creada amb el seu col·laborador MarkWhitelaw. És membre del repartiment original del fenomen de circ guanyador del Premi Olivier *La Clique / La Soirée*. També és artista associada dels proveïdors de *performance* progressiva Duckie, amb qui va crear l'exitós espectacle guanyador del premi Olivier *C'est Duckie*. A més, Martínez treballa com a directora de teatre independent i ha dirigit 10 espectacles a nivell nacional i internacional, inclosos 3 espectacles de gran èxit de la provocadora Lucy McCormick (Regne Unit) i 2 de la guardonada Leah Shelton (Austràlia).

FITXA ARTÍSTICA

IDEA I TEXT

Andrea Jiménez

DIRECCIÓ

Andrea Jiménez i Úrsula Martínez

INTÈRPRETS

Andrea Jiménez

Juan Paños

i un actor diferent cada nit

ACTORS CONVIDATS

David Bagés

Manel Barceló

Pepo Blasco

Pep Cruz

Eduard Farelo

Pep Ferrer

Francesc Garrigo

Josep Julien

Jordi Martínez

Marc Martínez

Pep Molina

Pep Munné

Francesc Orella

Albert Ribalta

Pep Tosar

VERSIÓ

Juan Mayorga a partir d'*El rei Lear* de

William Shakespeare

DRAMATURGISTA

Olga Iglesias

ESCENOGRAFIA I IL·LUMINACIÓ

Judit Colomer

VESTUARI

Yaiza Pinillos

ESPAI SONOR

Lucas Ariel Vallejos

MOVIMENT

Ines Narváez i Amaya Galeote

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Óscar Martínez-Gil

ADJUNT A LA DIRECCIÓ DE PRODUCCIÓ

Fabián Ojeda Villafuerte

CAP DE PRODUCCIÓ I REGIDORIA

Blanca Serrano

GERÈNCIA DE GIRA I REGIDORIA

Paco Flor i Mélanie Pindado

DIRECCIÓ TÈCNICA

Manuel Fuster i Alberto de las Heras

COORDINACIÓ D'ACTORS CONVIDATS

María Díaz

TÈCNICS DE LLUMS

Raúl Baena i Eduardo Vizquete

TÈCNIC DE SO

Carlos González

DIRECCIÓ DE PRODUCCIÓ I PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Nuria – Cruz Moreno

ADMINISTRACIÓ

Henar Hernández

PREMSA

María Díaz

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

Óscar Muñoz. La Caverna Del Érebo

FOTOGRAFIA

Sergio Parra

CARTELL

Eva Ramón

DISTRIBUCIÓ

Fran Ávila Distribución

TRANSPORT

FJS Transporte

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

Teatro Municipal de Coslada, Raquel Varela, Paco Savio, Pedro Manuel Galán, Javier Cuartero, Higinio Rodríguez, Juan Carlos González-Mohino, Juan Carlos Prieto, Juan Carlos Escudero, José Blanes, Juan Bautista, Juan Antonio Rodríguez, Ezequiel Castellanos, Jesús Peñas, Álvaro Majer, Guillermo Aragonés, Sergio Cappanera, Andrés Zaragoza, Juan José Cabrera, Chema Casillas, Federico López Melo, Ricardo Galán, Pampyn, Jaime Laorden, Blas Ortis, Juan Manuel Romero, Julian Luján, Jesús Blanco, Xuacu, Ramón Muñiz i Braulio Suarez

PRODUCCIÓ

Andrea Jiménez, Barco Pirata Producciones i Teatro de La Abadía

AMB EL FINANÇAMENT

del Ministeri de Cultura, en el marc de la Capitalitat Cultural de Barcelona impulsada pel Ministeri de Cultura i l'Ajuntament de Barcelona

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

13/11 — 01/12/24

HORARI

De dimecres a dissabte a les 19.30 h
El diumenge a les 18.30 h

DURADA

1 h 30'

LLOC

Espai Lliure. Montjuïc

IDIOMA

En castellà

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-casting-lear



CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com



entitat concertada amb



amb la col·laboració de



mitjans col·laboradors



amb el suport de

entitats col·laboradores



convenis de col·laboració amb

